

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-1262-34/2023. számú ügyben,
rendőrségi panasz eljárás tárgyában.
(előzmény ügy: RI-AJBH-658/2022.)

Előadó: dr. Lukácsi Dániel Csaba

Érintett szerv(ek): B

Rendőrkapitányság és B

rendőrkapitányság

2023.

Az eljárás megindítása

... (i) nevében édesanyja, ... sz. alatti lakos) 2022. december 12-én nyújtotta be panaszát, amelyben sérelmezte, hogy fia, ... (a továbbiakban: panaszos) a vele szemben 2022. november 27-én végrehajtott rendőri intézkedés következtében elhunyt.

Tekintettel arra, hogy a beadványban megfogalmazott sérelmek felvetik a panaszos alapvető jogainak sérelmét, továbbá figyelemmel a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdésében, valamint az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 18. §-ának (1) bekezdése és III/B. Fejezetében foglalt hatásköri szabályokra, vizsgálatot indítottam.

Mivel az intézkedés alá vont személy elhunyt, szükséges annak tisztázása, hogy gyakorolhatja-e a panaszjogot az elhunyt intézkedés alá vont személy helyett és nevében annak közeli hozzátartozója az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdés b) pontja szerinti panaszeljáráásban.

A Kúria *Kfv. 37.572/2020/5.* számú ítéletében kifejezetten olyan ügyben vizsgálta a panaszjog gyakorlásának lehetőségét, amelyben az intézkedés alá vont személy már az intézkedés során eszméletét veszítette, kómába esett, majd nem sokkal később meghalt; nevében pedig szülei terjesztettek elő panaszt a korábbi Független Rendészeti Panasztestületnél.

A Kúria az Rtv. 92. §-ának értelmezése során az Alaptörvény 28. cikkére és az Alkotmánybíróság 3296/2019. (XI. 18.) AB határozatában foglaltakra alapozva vezette le, hogy a rendőri intézkedésekkel szembeni panaszeljáráások során „vizsgálandó, hogy az elhunyt személy alapjogi jogalanyisága halálával teljes mértékben megszűnt-e, avagy az alapvető jogsérelem miatti panasztétel jogát helyette és nevében eljárva a kegyeleti jog fennmaradása folytán közeli hozzátartozói, így szülei gyakorolhatják-e”. A „jogi védelmére már nem képes elhunyt személyt, [...] az Alaptörvény II. cikkében garantált emberi méltósághoz való jog alapján, annak kegyeleti jogban való továbbélése folytán halála után is megilleti az emberi méltóság, és az abból levezethető személyi szabadsághoz, a testi épséghez való jog, és az ezek állítólagos megsértése miatti panaszjog”. Az „a jogértelmezés, amely szerint a rendőri intézkedést követően meghalt személy esetében az alapvető jog sérelmét senki nem állíthatja, nem áll összhangban az Alaptörvény II. cikkében garantált emberi méltósághoz való jogból fakadó követelményekkel, mert a felperesek gyermeke úgy halt meg, hogy egyáltalán nem került abba a helyzetbe, hogy a vele szemben foganatosított rendőri intézkedésekkel szemben panaszt tegyen”. A Kúria elvi érveléssel mondta tehát ki, hogy a „rendőri intézkedést követően elhunyt személy helyébe lépve hozzátartozója jogosult a kegyeleti jog részeként alapvető jog sérelmének állítása okán a rendőri intézkedéssel szemben panaszt benyújtani”.

Jelen ügyben a panaszos már az intézkedés során elhunyt. Figyelemmel a Kúria hivatkozott döntésében tett elvi megállapításra, amelyhez a bírósági gyakorlatnak és ezen keresztül a rendőrségnek is igazodnia kell; az elhunyt panaszos nevében, édesanyja által előterjesztett panaszt befogadtam.

Az érintett alapvető jogok

- Az élethez és az emberi méltósághoz való jog [Alaptörvény II. és III. cikk]

Az alkalmazott jogforrások

- Magyarország Alaptörvénye;
- Emberi Jogok Európai Egyezménye;
- Ajbtt.;
- A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.);
- Rtv.;
- A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat)].

A tényállás megállapításai

1. A panaszbeadvány

a) A panaszos édesanyja 2022. december 27-én kelt beadványa szerint a sérelmezett intézkedés során a panaszos már az intézkedés megkezdésekor jelezte, hogy rosszul érzi magát, ám ahelyett, hogy számára segítséget nyújtottak volna, megbilincseltek. A panaszos megbilincselte állapotban elesett, beütötte a fejét, életét a kitért mentősök már nem tudták megmenteni.

b) A panaszos édesanyja 2023. szeptember 12-én kelt levelével megküldött egy igazságügyi szakértői véleményt, amelynek tartalmát úgy értelmezte, hogy az intézkedés vonatkozásában releváns felvételeket töröltek, és azokat visszaállítani nem lehetett. Ehhez képest a szakértői vélemény arról tanúskodik, hogy – bár a testkamera memóriakártyáján végrehajtottak törlési és másolási műveleteket (véltetően a releváns fájlok elkülönített tárolása érdekében) – valamennyi az intézkedés során készült felvétel rendelkezésre áll.

2. A rendőrség álláspontja

A panasz kivizsgálása során a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kértem a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint kértem, hogy küldjék meg az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

a) A Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele a következő információkat tartalmazza:

A Rendőrkapitányság illetékességi területén 2022. november 27-én 15 óra 42 perckor egy fekete C, I V típusú, forgalmi rendszámú személygépjármű elütött egy a kerékpárúton gyalogosan közlekedő személyt, majd – a sértett, valamint egy szemtanú által elmondottak alapján – megállás és segítségnyújtás nélkül távozott. A sértett könnyű sérüléseket szenvedett. Az akkor rendelkezésre álló információk felvetették a Btk. 166. §-ának (1) bekezdésébe ütköző segítségnyújtás elmulasztása vétségének gyanúját.

Ugyanezen a napon egy másik bejelentés vonatkozásában eljáró rendőri egység (M. T. r. zls. és J. J. r. ftsz.; hívónév: Sátor907) észlelte az érintett – egyébként bizonytalanul közlekedő – járművet. M. T. r. zls. fényjelzés keretében, az ablakot leengedve, kezével szabályos állj jelzést adva kezdeményezett intézkedést az érintett gépjármű vezetőjével szemben.

Az intézkedés célja volt egyrészt az érintett gépjármű vezetőjének igazoltatása annak érdekében, hogy a korábban elkövetett, a Btk. 166. §-ának (1) bekezdésébe ütköző segítségnyújtás elmulasztás vétség elkövetőjét beazonosítsák; másrészt pedig, hogy a feltételezett elkövetőt előállítsák. Az intézkedés jogalapja az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése, valamint 29. §-ának (1) bekezdés a) pontja voltak.

A rendőrök jelzésére a panaszos ugyan reagált, ám kétszer is arrébb állt, mielőtt végleg megállt volna járművével. A panaszos az intézkedés kezdetén zavartan viselkedett, nem értette az igazoltatás okát. Hezitált, amikor iratai átadására szólították fel, és azt kérdezte, hogy miért kell azokat átadnia. Arra lehetett következtetni, hogy a panaszos tagadja a gyanú szerinti cselekmény elkövetését. Később a bilincselés során többször feltette a kérdést, hogy „Lehet-e tudni, mit csináltam? Mi van a gyalogossal?”.

Az intézkedés során a panaszos elmondta, hogy egy korábbi sportverseny után rosszul lett. Ennek körülményeire az intézkedő rendőrök kérdéseket nem tettek fel; zavart viselkedéséből a rendőrök – korábbi tapasztalataik alapján, miután a légalkoholszonda negatív eredményt mutatott – kábítószer fogyasztásra gyanakodtak. Bár a panaszos kábítószerfogyasztás tüneteit produkálta, bódultságot okozó szer fogyasztására utaló bizonyítási eszközt a helyszínen nem találtak, mintavétel érdekében pedig már nem volt lehetőségük intézkedni. Az intézkedés kezdetén *M. T. r. zls.* több alkalommal felajánlotta a panaszos számára, hogy leülhet; később a panaszost a szolgálati járműbe ültették, a fűtést feltekerték, mivel jelezte, hogy fázik. Mindezeket követően a panaszos további rosszullétre nem hivatkozott. Ekkor az intézkedő rendőrök nem érezték szükségesnek, hogy orvosi segítséget kérjenek.

Figyelemmel arra, hogy a panaszos gyanú szerinti cselekményének tényállásszerűségét részben éppen a baleset helyszínének elhagyása jelentette, továbbá az intézkedés elején tett felszólításnak sem tett eleget; az intézkedő rendőrök úgy ítélték meg, hogy tartani lehet a panaszos szökésétől. Ennek megfelelően a panaszossal szemben az Rtv. 47. §-a alapján és a Szolgálati Szabályzat 40. §-a (1) bekezdésének megfelelően, 17 óra 18 perctől 17 óra 19 percig – a támadás megakadályozása, ellenszegülés megtörése, elhárítása, illetve a szolgálati járműhöz való elvezetés biztosítása érdekében – testi kényszeret, majd az Rtv. 48. §-ának c) pontja alapján és a Szolgálati Szabályzat 41. §-a (4) bekezdés b) pontjának megfelelően, 17 óra 19 perctől 17 óra 31 percig bilincset alkalmaztak. Az intézkedő rendőrök helyszíni értékelése szerint a helyzet megfelelt a Szolgálati Szabályzat 41. §-ának (1) bekezdés c) pontjának, valamint (6) bekezdés a) pont aa) alpontjának. A kényszerítő eszköz alkalmazására előzetes figyelmeztetést követően került sor. A parancsnoki kivizsgálás alapján mindkét kényszerítő eszköz alkalmazása jogszerű, arányos és indokolt volt. A kényszerítő eszközök alkalmazása során sérülés nem keletkezett. A bilincset 17 óra 31 perckor levették az elsődleges segítségnyújtás, valamint az újraélesztés érdekében, amikor a panaszos rosszul lett.

17 óra 27 perckor érkezett a helyszínre *F. R. c. r. tzls.* baleseti helyszínelő (*Igazoló 941*), annak érdekében, hogy tisztázza a közlekedési baleset körülményeit. A helyszínelő a panaszost is meghallgatta. A panaszos kérte, hogy mutassák meg járművén a baleset nyomát. E kérésnek a *F. R. c. r. tzls.* baleseti helyszínelő eleget tett: a panaszost a járművéhez kísérte, és megmutatta számára a jármű jobb oldalán lévő rongálódásokat. A panaszos a szolgálati gépjárműből önállóan kiszállt, segítségre nem volt szüksége. A panaszost ekkor *M. T. r. zls.* kontroll alatt tartotta: „közvetlen testkontaktust alkalmazva figyelte a személy testbeszédét, reakcióját”; a rendőr a panaszos „ruházatát, bilincset fizikailag nem fogta, mert azt a körülmények, abban a helyzetben, [...] nem indokolták”. A panaszos több alkalommal is közölte, hogy nem lát semmit. Ekkor a panaszos arca kifejezéstelennek tűnt.

F. R. c. r. tzls. baleseti helyszínelő a jármű elejének bal oldalánál, a panaszostól karnyújtásnyira, míg *M. T. r. zls.* a jármű jobb oldalánál, közvetlenül a panaszos mellett állt. 17 óra 31 perckor a panaszos hirtelen hanyatt esett. *M. T. r. zls.* hiába nyúlt a panaszos után, nem tudta elkapni. A panaszos az esés következtében fejét az aszfaltba ütötte. Az intézkedő rendőrök azonnal fölé hajoltak, de ekkor már eszméletlen volt. *M. T. r. zls.* zászlós 17 óra 31 perckor jelentette a panaszos állapotát a Tevékenység-irányítási Központnak, valamint mentőt kért a helyszínre. *M. T. r. zls.* 17 óra 34 perckor igyekezett sürgetni a mentősök kiküldését, ismét jelezve, hogy a panaszos eszméletét veszítette. *J. J. r. ftzls.* a rádióforgalmazást kiegészítette azzal, hogy a panaszos tarkóján az esés következtében vérző seb keletkezett, és a szájából valami folyik, továbbá, hogy a panaszost stabil oldalfekvésbe helyezték.

A bilincs levételét és a stabil oldalfekvésbe helyezést követően a panaszos újraélesztését megkezdték. *M. T. r. zls.* és *F. R. c. r. tzls.* felváltva végezték a szívmasszázszt, miközben folyamatosan kapcsolatban voltak a mentőszolgálat mentésirányítójával. 17 óra 40 perckor ismét jelentették a helyzetet az EDR rádión keresztül.

A mentő 17 óra 49 perckor érkezett a helyszínre; ezt követően a mentőszolgálat munkatársai átvették a panaszos ellátását a rendőröktől. A szakszerű beavatkozás ellenére a panaszos 18 óra 10 perckor elhunyt. A történeteket *J. J. ftzls.* jelentette a Tevékenység-irányítási Központnak. A helyszínt 18 óra 20 perckor kettős kordonnal lezárták.

Az esetet *M. T. r. zls.* testkamerája rögzítette, ám e felvételeket az ügyészség lefoglalta.

A parancsnoki kivizsgálást követően az ügy teljes körű tisztázása érdekében fegyelmi eljárás indult az intézkedő rendőrökkel szemben. Mivel a Regionális Nyomozó Ügyészség ismeretlen tettes ellen a Btk. 166. §-ának (1) bekezdésébe ütköző segítségnyújtás elmulasztása miatt büntetőeljárást kezdeményezett, a fegyelmi eljárást 2023. január 9-én felfüggesztették.

b) A kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés a következő releváns információkat tartalmazza:

Az észleléskor az érintett jármű mozgása bizonytalan volt, mintha a sofőr nem tudná eldönteni, hogy balra vagy jobbra szeretne kanyarodni. Közelebb hajtva a rendőrök felismerték a nem sokkal korábban balesetet okozó és a helyszínt segítségnyújtás nélkül elhagyó járművet.

M. T. r. zls. felkapcsolta a fényjelzést, *J. J. r. ftzls.* pedig az érintett járműhöz lépett. A sofőrre illett a megadott személyleírás.

Az intézkedés megkezdésekor *J. J. r. ftzls.* személyazonossága igazolására szólította fel a panaszost (17 óra 12 perc), aki ekkor visszakérdezett, hogy mi az oka az intézkedésnek. *J. J. r. ftzls.* rövid tájékoztatás után ismét személyazonossága igazolására szólította fel a panaszost. A panaszos mintha hezitált volna, a járművével nagyjából 1 m-t arrébb gurult. Ekkor *M. T. r. zls.* is kiszállt a szolgálati járműből és felszólította a panaszost, hogy állítsa le a járművét és szálljon ki.

A fentieket követően a panaszost tájékoztatták, hogy balesetet okozott, ám ezt a panaszos nem akarta elhinni. Hiába mutatták meg számára, hogy a járműve szélvédője a jobb oldalon megrongálódott, ennek okáról a panaszos nem tudott nyilatkozni. A panaszost járműve jobb hátsó ajtajához állították.

Miután *J. J. r. ftzls.* EDR rádión jelentette a központ ügyeletének, hogy megtalálták a keresett járművet és sofőrjét (17 óra 15 perc), felszólították a panaszost, hogy tegye kezeit előre helyzetben a gépkocsira. *M. T. r. zls.* a panaszos bal kezét, *J. J. r. ftzls.* a jobb kezét húzta hátra, majd *M. T. r. zls.* hátra helyzetben felhelyezte a bilincset (17 óra 19 perc). Egy alkalommal, úgy 1 perc időtartamra levették a panaszos jobb kezéről a bilincset azért, hogy levegyék a panaszos válltáskáját a ruházatátvizsgálás során.

A panaszos ruházatának átvizsgálásakor bűncselekményből vagy szabálysértésből származó tárgy, illetve közbiztonságra veszélyes eszköz nem került elő.

A panaszos zavartan viselkedett, amikor a szolgálati lámpával megvilágították a járművén látható rongálódást (első szélvédő, jobb első ajtó, jobb első sárvédő), nem értette, hogyan rongálódott meg a járműve. A panaszos ezt követően jelezte, hogy nem érzi jól magát, így az egyik rendőr felajánlotta, hogy leülhet az útpadkára. Mivel a panaszos közölte, hogy fázik, ezért szolgálati jármű jobb hátsó ülésére ültették, és feltekerték a jármű fűtését. A panaszos így már jobban érezte magát.

J. J. r. ftzls. ellenőrizte a panaszos ittaságát, amelynek eredménye negatív lett. Időközben a helyszínre irányították az *Igazoló941* hívónevű baleseti helyszínelőt, hogy folytassa le az érintett jármű helyszíni szemlét.

Mivel *M. T. r. zls.* – bilincselést követően – a szolgálati járműben továbbra is kontroll alatt tartotta a panaszost (aki ekkor már nyugodt volt), *J. J. r. ftzls.* részlegesen átvizsgálta az érintett járművet, mivel a panaszos zavart állapotából arra következtetett, hogy gyógyszer vagy kábítószer hatása alatt áll. Keresett dolog az átvizsgálás során nem került elő. Ezt követően *J. J. r. ftzls.* – kihasználva a kontrollált helyzetet – úgy döntött, hogy megnézi annak a bejelentésnek a nagyjából 100 m-re található helyszínét, amelynek ellenőrzésére érkeztek a panaszos járművének észlelését megelőzően.

J. J. r. ftzls. éppen érkezett vissza a szolgálati járműhöz, amikor – nagyjából 6-8 m-re – látta, hogy a panaszos elesik. Az esést követően, *J. J. r. ftzls.* a bal karjánál, *M. T. r. zls.* a jobb karjánál fogva megpróbálta megemelni és az oldalára fordítani a panaszost. Mivel ez nem sikerült, levették a bilincset a panaszosról; így már stabil oldalfekvésbe tudták helyezni őt (17 óra 35 perc).

A panaszossal nem lehetett kommunikálni, és tarkóján vérző seb keletkezett. *F. R. c. r. tzls.* egy takarót vett ki szolgálati járművéből, és azt a panaszos feje alá helyezte. Ő is megpróbált kommunikálni a panaszossal, ám nem reagált semmire. A panaszos ekkor még életben volt, mivel pulzusa kitapintható volt. Mindezekre tekintettel *J. J. r. ftzls.* mentőt kért a helyszínre az EDR rádión keresztül. Mivel a panaszos nem tért magához, szájából pedig színtelen nyál kezdett folyni, *J. J. r. ftzls.* sürgette az orvosi segítséget.

Végül *M. T. r. zls.* megkezdte a szívmasszázst (17 óra 35 perc), amelyet *F. R. c. r. tzls.*-al felváltva, a mentőszolgálat ügyeletes mentésirányítójával folyamatos telefonos kapcsolatot tartva hajtottak végre.

A mentő érkezésekor *J. J. r. ftzls.* leállította az érintett gépjárműforgalmat, segítve a mentőt a bekanyarodásban. A mentőszolgálat kikerülő munkatársai a panaszost átvették (17 óra 48 perc). *M. T. r. zls.* még néhány percig segítette a panaszos ellátását azzal, hogy folytatta a szívmasszázst. *J. J. r. ftzls.* szolgálati telefonon értesítette az ügyeletes parancsnokot, valamint a

Rendőrkapitányság vezetőjét a történekről. Az ellátás ellenére a panaszos a helyszínen elhunyt (18 óra 10 perc).

A helyszín biztosítását követően a rendőröket az ügyeletes parancsnok szóban meghallgatta, majd – a szintén kikerkező kapitányságveető jelenlétében – alkoholszondás ellenőrzést hajtott végre rajtuk. A teszt eredménye mindhárom rendőr esetében negatív lett. Ezt követően a vármegyei rendészeti rendőrfőkapitány-helyettes is meghallgatta az érintett rendőröket, majd külön jelentés készítésére utasította őket. Ennek megfelelően a *J. J. r. ftzs.* és *M. T. r. zls.* 19 óra 20 perckor elhagyták a helyszínt.

A panaszost az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése alapján igazoltatták, 29. §-ának (6) bekezdése alapján átvizsgálták, majd 33. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján elfogták. A panaszossal szemben az Rtv. 47. §-a alapján testi kényszer, 48. §-ának c) pontja alapján bilincset alkalmaztak. A bilincselést a Szolgálati Szabályzat 41. §-ának (4) bekezdés b) pontja szerint hajtották végre. A bilincselés 17 óra 19 perctől 17 óra 35 percig tartott.

A panaszos az intézkedés során elhunyt.

A jelentéshez csatolt parancsnoki vélemény és kivizsgálás tanúsága szerint a panaszos igazoltatása, átvizsgálás és elfogása, továbbá a testi kényszer és a bilincs alkalmazása jogszerű és szakszerű volt, megfelelt az Rtv. 15. §-ának (1) és (2) bekezdése szerinti arányosság követelményének. A dokumentumon szerepel egy kézzel írt megjegyzés, amely olvashatatlan.

c) A rendőri állomány által fogatosított rendőri intézkedés során haláleset bekövetkezése miatti parancsnoki kivizsgálásáról szóló jelentés a következő releváns információkat tartalmazza:

Az eseményben érintett szervek a Balatonalmádi Rendőrkapitányság és a Balatonfüredi Rendőrkapitányság voltak.

A parancsnoki kivizsgálás a rádióforgalmazás időpontjait vette alapul, a testkamera felvételén az idő 2 óra 22 perccel mutat többet.

A rendőrök kipihenten, szolgálatra alkalmas, mentálisan és fizikálisan jó állapotban, az előírásoknak megfelelő felszerelésben kezdték meg szolgálatukat 2022. november 27-én délelőtt 10 órakor.

A 15 óra 42 perckor történt balesetet követően a Tevékenység-irányítási Központ ügyeletesének utasítására az érintett, valamint a szomszédos rendőrkapitányságok közterületi állománya fokozott figyelmet fordított a közlekedésben részvevő gépjárművekre a kiadott rendszám alapján. Az állomány a TIK körözüvény kiadását követően megkezdte az érintett jármű felkutatását.

Amikor a *Sátor 907* hívónevű egység észlelte a keresett járművet, *M. T. r. zls.* a szolgálati gépjárműve fényjelzését saját elhatározásra azonnal bekapcsolta, majd az ablakot leengedve, kézzel szabályos állj jelzést adott, amely megfelelt a 29000/25229-1/2022. ált számú módszertani útmutató 3.4. pontjában leírtaknak.

Az „azonnalos” intézkedést már maga a jármű bizonytalan közlekedése is indokoltta tette, de miután felismerték, hogy a nem sokkal korábban történt balesetben érintett járművel

találkoztak, az intézkedést azonnal meg kellett kezdeni. Az igazoltatás helyszíne ez időszak alatt gyérforgalmú, nyaralóterület, amely alkalmas volt az intézkedés végrehajtására.

A *Sátor 907* járőrpár egység 17 óra 11 perckor jelentette az esetet először a Tevékenység-irányítási Központ felé, ahonnan azt az utasítást kapták, hogy igazoltassák a jármű vezetőjét. Ezzel egyidőben a központ értesítette a baleseti helyszínelőt.

A panaszos igazoltatását *J. J.* ftzls. kezdte meg 17 óra 12 perckor, majd miután a panaszos hezitált és arrébb hajtott járművével, *M. T.* zls. is kiszállt a szolgálati járműből és felszólította a panaszost, hogy szálljon ki járművéből (17 óra 13 perc). A panaszos ugyan végül kiszállt, ám többszöri felvilágosításra sem akarta megérteni az intézkedés okát, állítása szerint nem emlékezett arra, hogy balesetet okozott volna, azt sem vette észre, hogy a járműve megrongálódott. *M. T.* r. zls. folyamatosan kommunikált az intézkedés alá vont személlyel, tájékoztatta az intézkedés okáról, valamint annak további menetéről.

A panaszos magatartása a kábítószerfogyasztás gyanúját keltette már az igazoltatás megkezdésekor, de a teljes intézkedés időtartama alatt zavartan viselkedett. Kérdésre elmondta, hogy egy sportrendezvényen volt, de nem tudja, hogy hol tartózkodik most. Közölte, hogy a sportverseny után rosszul lett, de nem érti, hogy miért. *M. T.* r. zls. több alkalommal felajánlotta a panaszos számára, hogy leülhet.

Miután a panaszost kiszállították, biztonsági háromszöget kialakítva hajtották végre az igazoltatást. A szolgálati fellépés módja az adott körülményeknek megfelelően, határozottan történt. A bilincs alkalmazásának oka a gyanú szerinti bűncselekmény, valamint a panaszos zavart viselkedése, magatartása volt (a rendőr jelzése ellenére gépjárművével tovább közlekedett, térben és időben nem volt tájékozott, figyelemzavarosan viselkedett, emlékezetkiesése volt, többször visszakérdezett a balesetről, de a kapott válaszokat nem fogta fel). Az intézkedő rendőrök a panaszos magatartásából arra következtettek, hogy a panaszos tagadja a gyanú szerinti cselekmény elkövetését, és igyekszik arról elterelni a figyelmet.

A panaszos az intézkedés során több alkalommal is jelezte, hogy nem érzi jól magát; a bilincs felhelyezését megelőzően is. Amikor *M. T.* r. zls. megkérdezte, hogy mi a baj, a panaszos azt válaszolta, hogy „Nem tudom, egyszerűen”.

Mielőtt a panaszost beültették a szolgálati járműbe, *M. T.* r. zls. szabaddá tette a szolgálati jármű hátsó ülésorát. Ezalatt *J. J.* r. ftzls. felügyelte a panaszost.

A panaszos ittaságát egy Mercury Alcotest típusú 10207926 gyári számú kalibrált alkoholteszt alkalmazásával ellenőrizték, közvetlenül a szolgálati gépjárműbe történő beültetést követően. A teszt negatív eredménnyel zárult. Az intézkedés során két alkalommal is kérdezték a panaszost arról, hogy fogyasztott-e alkoholt vagy kábítószer; továbbá arra is rákérdeztek, hogy van-e valamilyen betegsége, áll-e valamilyen orvosi kezelés alatt. Lázra, illetve tüdőbetegségre vonatkozóan nem kérdezték. A panaszos azt válaszolta, hogy „Nem kezeltek, valami biztos, hogy volt, mert nagyon rosszul éreztem magam”. Mivel a panaszos jelezte, hogy fázik, *M. T.* r. zls. magasabb fokozatra állította a szolgálati jármű fűtését.

J. J. r. ftzls. részlegesen átvizsgálta a panaszos járművének utasterét, ám kábítószergyanús anyagot nem talált.

A panaszos a szolgálati járműbe ültetését követően együttműködővé vált, ugyanakkor *M. T. r. zls.* folyamatosan kontroll alatt tartotta. Ettől kezdte a panaszos nem jelezte többet, hogy rosszul lenne. A rendőrök ekkor nem érezték szükségesnek, hogy orvosi segítséget kérjenek.

17 óra 27 perckor érkezett meg *F. R. c. r. zls.* baleseti helyszínelő, aki megpróbálta a panaszossal tisztázni a baleset körülményeit. 17 óra 30 perckor a panaszos kérésére megmutatták a panaszosnak a járművén látható rongálódást. Ennek során *M. T. r. zls.* közvetlenül a panaszos mellett állt, könyökük összeért (ruházatát, bilincset fizikailag nem fogta). A panaszos több alkalommal is azt mondta, hogy nem lát semmit, arca kifejezéstelennek tűnt.

17 óra 31 perckor a panaszos hirtelen hanyatt esett. *M. T. r. zls.* megpróbálta elkapni a panaszos karját, de nem járt sikerrel; a panaszos tarkóját beverte az aszfaltba és eszméletét veszítette. Mire fölé hajoltak már eszméletlen volt, nem lehetett megállapítani, hogy pontosan mikorájult el, de vélhetően az ájulás következtében esett el.

M. T. r. zls. 17 óra 31 perckor jelentette a panaszos állapotát és kért mentőt. Ekkor levették a panaszosról a bilincset és először stabil oldalfekvésbe helyezték, majd megkezdték az újraélesztését. 17 óra 34 perckor sürgették a mentő helyszínre küldését, mivel a panaszos eszméletlen volt, tarkóján vérző seb keletkezett, szájából pedig valamilyen folyadék folyt. 17 óra 40 perckor ismét jelentettek a panaszos állapotáról, valamint – a mentőszolgálat ügyeletes mentésirányítójával telefonos kapcsolatot tartva – megkezdték a panaszos újraélesztését. A mentő 17 óra 49 perckor érkezett a helyszínre, a panaszos azonban a szakszerű ellátás ellenére 18 óra 10 perckor elhunyt. A rendőrök EDR rádión keresztül jelentették a történeteket.

Miután a rendőrök telefonon és rádión jelentették a történeteket, a helyszínt 18 óra 20 perckor kettős kordonnal lezárták és átadták a kikerülő helyszíni parancsnoknak. A helyszínen szemlélt tartottak, a rendőröket meghallgatták, a panaszos sérüléseit lefotózták, a testkamera felvételeit zár alá vették. A szemle arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos vélhetően természetes halál következtében hunyt el.

Az intézkedésről *M. T. r. zls.* testkamerája felvételt készített. Más kamera nem volt a helyszínen, a környéken térfigyelő vagy egyéb célú, az intézkedést rögzíteni képes kamerák nem voltak. *M. T. r. zls.* a felvételt a panaszos járműből való kiszállásakor indította el. Ennek oka az volt, hogy ő vezette a szolgálati járművet, és az abból való kiszállást követően tudta bekapcsolni a kamerát. *M. T. r. zls.* akkor kapcsolta ki a kamerát, amikor úgy gondolta, hogy az intézkedés véget ért. Az eseménynek szemtanúja nem volt.

Az eseményeket követően értesítették a panaszos édesanyját.

A parancsnoki kivizsgálás szerint a kényszerítő eszközök alkalmazása indokolt, jogszerű és arányos volt.

A parancsnoki kivizsgálás ugyanakkor felhívja a figyelmet, hogy *J. J. ftzls.* a szolgálati feladatai miatt (lekérdezés, rádiózás) nem vett részt megfelelően a panaszos biztosításában. A rögzített testkamera felvételén látszik, hogy nem tartja szoros ellenőrzése alatt a panaszost, azt is hagyja, hogy arrébb sétáljon, mivel más tevékenységet végez (priorál, rádiózik). *J. J. ftzls.* mindezzel megszegte az OT. 10. utasítás 6. 2. pontjában foglaltakat. Mindezen túl *J. J. ftzls.* már azelőtt magára hagyta *M. T. zls.-t* a panaszossal, hogy a baleseti helyszínelő megérkezett volna a helyszínre, miközben a sietséget semmi nem indokolta. Ugyan *M. T. zls.* a szolgálat

járműben kontroll alatt tartotta a panaszost, *J. J.* fzl.-nek meg kellett volna várnia a baleseti helyszínelőt.

A parancsnoki kivizsgálás szerint a rendőrök higgadtan és a tőlük elvárható módon reagáltak a panaszos rosszulletére. Ugyan a panaszos vélhetően betegsége miatt volt rosszul már az intézkedés kezdetétől, ezt az intézkedő rendőrök nem ismerték, illetve nem ismerhették fel, ugyanis a tünetei kábítószer fogyasztására utaltak. Mivel járműben kábítószer fogyasztására utaló bizonyítási eszközt nem találtak, és később a panaszos eszméletét veszítette, külön nem jelentették a kábítószer fogyasztás gyanúját.

Az érintett rendőrök ittasságát Mercury Alcotest típusú 10207926 gyári számú kalibrált alkoholteszterrel ellenőrizték. A teszt negatív eredménnyel zárult.

A parancsnoki kivizsgálás eredményeként javasolták, hogy rendeljenek el fegyelmi eljárást a körülmények teljes körű kivizsgálása érdekében.

Mind az ügyeletes ügyész, mind a bv. ügyész egyetértett a megtett intézkedésekkel.

d) J. J. r. fzl. és M. T. r. zls. jelentései, valamint a tanúként való meghallgatásukról készült jegyzőkönyvek a fentiekhez képest a következő releváns információkat tartalmazza:

A rendőrök 15 óra 40 perc körül értesültek arról, hogy egy gépjármű elsodort egy gyalogost, majd segítségnyújtás nélkül távozott. A rendőrök megkapták a jármű azonosításhoz szükséges információkat. Ezt követően fokozott figyelmet fordítottak a közlekedő járművekre, miközben szolgálati feladataikat igyekeztek teljesíteni.

Mivel a panaszos nem tett azonnal eleget *J. J.* fzl. felszólításának, autójával tovább gurult, *M. T. r. zls.* úgy értékelte, fennáll annak veszélye, hogy a panaszos elhajt, kivonja magát az intézkedés alól. Ennek megakadályozása érdekében ő is kiszállt a szolgálati járműből, majd felszólította a panaszost, hogy állítsa le a motort és szálljon ki a járműből.

M. T. r. zls. a testkamerát azt követően kapcsolta be, hogy a panaszost járműve jobb hátuljához kísérte, és teljes kontroll alá helyezte. Az alkoholteszter alkalmazását követően *M. T. r. zls.* rövid időre kikapcsolta a testkamerát, majd azt újra bekapcsolta, hogy rögzítse a panaszos ruházatátvizsgálás során motorháztetőre kipakolt dolgainak táskájába való visszahelyezését.

M. T. r. zls. az intézkedés kezdetén úgy ítélte meg, hogy a panaszos színlel és ki akarja vonni magát az intézkedés alól, amikor azt közli, hogy nem emlékszik semmire és nem tudja miről van szó, valamint nem látja a jármű sérüléseit, illetve nem tud azokra magyarázatot adni. *M. T. r. zls.* mindezek alapján úgy ítélte meg, hogy szükséges a panaszossal szemben bilincset alkalmazni. A bilincs felhelyezése során folyamatosan kommunikált a panaszossal.

A panaszos a bilincselést követően ugyan együttműködő volt, ám viselkedése zavart maradt, tekintete üveges volt. *M. T. r. zls.* a panaszos kérésére feltekerte a fűtést 22 fokra.

Miután a helyszínre érkezett *F. R. c. r. zls.* baleseti helyszínelő (17 óra 30 perc), a panaszost – kérésére – járművéhez kísérték, hogy ismét megmutassák annak sérüléseit. A panaszos a jármű elejéhez lépett, miközben *M. T. r. zls.* folyamatos kontroll alatt tartva mellé állt és figyelte a testbeszédét. *F. R. c. r. zls.* több alkalommal lámpával világítva megmutatta a panaszosnak a jármű betört szélvédőjét, ám a panaszos ezekre úgy reagált, hogy nem lát semmit, majd arca kifejezéstelenné vált. Ekkor a panaszos hirtelen hanyatt esett. Bár *M. T. r. zls.* igyekezett – balra

fordulva – elkapni, nem járt sikerrel. A panaszos az esés eredményeként fejét az aszfaltba ütötte és eszméletét is elvesztette. *J. J.* r. ftzls. ekkor érkezett vissza a szolgálati járműhöz.

Mivel a panaszos légzése a bilincs levételét követően leállt, *M. T.* r. zls. a panaszost a stabil oldalfekvésből hanyatt fordította, és megkezdte az újraélesztését. A panaszost a kiérkező mentősök, *I. S.* mentőtiszt vezetésével, 17 óra 48 perckor átvették (*M. T.* r. zls. ezt követően még pár percig közreműködött az újraélesztésben). A panaszos 18 óra 10 perckor elhunyt. *J. J.* r. ftzls. folyamatosan jelentette az eseményeket a Tevékenység-irányítási Központ felé, de értesítette a körülményekről az ügyeletes parancsnokot, valamint a Rendőrkapitányság vezetőjét.

e) F. R. c. r. tzls. jelentése, valamint a tanúként való meghallgatásáról készült jegyzőkönyv a fentiekhez képest a következő releváns információkat tartalmazza:

F. R. c. r. tzls. 16 órakor érkezett a közlekedési baleset helyszínére, ahol sikerült beazonosítani a balesetet okozó járművet. A szemle befejezését követően 17 óra 15 perckor hallotta a rádióforgalmazáson keresztül, hogy megtalálták a keresett járművet és sofőrjét.

F. R. c. r. tzls. 17 óra 30 perckor érkezett az intézkedés helyszínére, ahol *M. T.* r. zls. fogadta és ismertette az intézkedés körülményeit. Az elemelő lámpa fényénél láthatóak voltak az érintett gépjármű sérülései.

Miután a panaszos kérte *F. R. c. r. tzls.*-t, hogy mutassa meg a gépjármű sérüléseit, a panaszos segítség nélkül szállt ki a szolgálati járműből és ment autójához *M. T.* r. zls. kíséretében. *M. T.* r. zls. közvetlenül a panaszos mellett volt, hozzáérve a jobb karjához.

F. R. c. r. tzls. többször is megmutatta a panaszosnak járműve sérüléseit, de ő minden alkalommal azt közölte, hogy nem látja azokat. Ezt követően a panaszos teste megmerevedett, majd hirtelen hátra esett, és feje hátsó része az aszfaltnak csapódott.

Miután *F. R. c. r. tzls.* egy pokrócot tett a panaszos feje alá, a panaszos három nagy lélegzetet vett, folyadék folyt ki a szájából, majd a légzése leállt, pulzusa sem volt tapintható. Ekkor *M. T.* r. zls.-al megkezdtek az újraélesztést, mellkaskompressziót alkalmazva. 17 óra 41 perckor jelentkezett a mentőszolgálat telefonon, hogy segítséget nyújtson az újraélesztés helyes végrehajtásához.

A történetekre való tekintettel az érintett jármű szemléjét végül nem *F. R. c. r. tzls.* hajtotta végre.

f) A helyszíni halottszemlééről készült jegyzőkönyv tanúsága szerint a panaszos testén nem volt látható olyan sérülés, amely egyértelműen megmagyarázatot adna a halálra. Az észlelhető sérülések mind keletkeztek a panaszos hanyattesésétől. Az előzményi adatok és a halottszemle alapján elősorban természetes halálok merül fel, de koponyaűri sérülés lehetősége sem zárható ki.

A jegyzőkönyvből összefoglalóan kiemelendő, hogy sem panaszos autójában, sem a szolgálati járműben, sem azok környezetében – ide nem értve a helyet, ahol a panaszos elesett – vérgyanús szennyeződést, illetve további nyomot, elváltozást nem találtak. Kiemelendő végül, hogy a kábítószerkereső kutya nem jelzett.

g) A Központi Nyomozó Főügyészség tájékoztató levele, valamint a csatolt büntetőeljárás megszüntető határozat a következő releváns információkat tartalmazza:

A panaszossal szembeni intézkedés során történtek vonatkozásában a Győri Regionális Nyomozó Ügyészség a 4.Nyom.571/2022. számon indított eljárást a rendőrökkel szemben a Btk. 166. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdése szerint minősülő segítségnyújtás halált okozó elmulasztásának gyanúja miatt. Ennek során a következő tényállást állapították meg.

A rendőrök 2022. november 27-én 17 óra 12 perckor vonták intézkedés alá a panaszost, mivel a rendelkezésre álló információk szerint a panaszos járműve 15 óra 30 perckor egy kerékpárúton elütött egy gyalogost, majd segítségnyújtás nélkül továbbhajtott.

A panaszos alávetette magát az intézkedésnek, ugyanakkor annak során zavartan viselkedett. Az utasításokat ezzel együtt megértette, azokat végrehajtotta, a hozzá intézett kérdésekre válaszolt.

A panaszos az intézkedés során többször jelezte rosszul magát a rendőrök számára, de azt nem hirtelen, váratlanul fellépő rosszul élményként jellemezte. Konkrét betegségről nem számolt be, továbbá azonnali orvosi beavatkozást, illetve mentőt sem kért.

Miután a baleseti helyszínelő megérkezett, a panaszost – kérésre – az érintett járműhöz kísérték, hogy megmutassák számára annak sérüléseit. A panaszos a járműnél megállt, majd ott 17 óra 38 perckor megmerevedett és merev testtel hanyatt esett.

A rendőrök mentőt hívtak a helyszínre és megkezdték a panaszos újraélesztését. A panaszos végül a mentőszolgálat szakszerű ellátása ellenére 18 óra 10 perckor elhunyt.

Az esés következtében keletkezett sérülések nem álltak okozati összefüggésben a panaszos halálával, azok dulakodásra, megragadásra vagy védekezésre utaló elváltozásokra nem utaltak. A panaszos halálát heveny belső elvérzés okozta, amely érrendszeri betegségből eredő sorsszerű érfalrepedés következménye. A panaszos halálát hamarabb érkező szakszerű orvosi segítség sem háríthatta volna el.

A panaszos viselkedése, zavartsága, rosszul élményre való hivatkozása önmagában nem tekinthető olyan körülménynek, amely alapján az intézkedő rendőröknek a panaszos életét, testi épségét érintő közvetlen veszélyhelyzetre, vagy annak kialakulásának lehetőségére kellett volna következtetniük.

A rendőrök a tényleges veszélyhelyzet váratlan kialakulását követően a helyszínre azonnal mentőt kértek és a sértett újraélesztését is megkezdték. Ezzel a rendőrök a tőlük elvárható segítséget megadták a panaszos számára.

A feltárt tényállásnak megfelelően a Győri Regionális Nyomozó Ügyészség a rendőrökkel szembeni eljárást – bűncselekmény hiányában – 2023. július 21-én megszüntette. A döntéssel szemben panaszt nem terjesztettek elő.

h) Az intézkedésről készült két felvétel – mind a panaszos viselkedése, mind pedig a rendőrök intézkedése vonatkozásában – megerősítik a jelentésekben, és egyéb okiratokban foglaltakat. Az egyik felvételen a panaszos gépjárműből való kiszállásától J. J. r. ftzls. helyszínről való ideiglenes távozásáig történt események, míg a másik felvételen a panaszosnak a szolgálati

járműre helyezett személyes dolgainak a táskájába való visszapakolása látható. A panaszos eséséről, és az azt követő, haláláig tartó ellátásáról nem készült felvétel. Kiemelendő még, hogy a felvétel elején, közvetlenül a bilincselést megelőzően hallható, hogy EDR rádión keresztül a panaszos előállítására utasítják a rendőröket.

i) A Rendőrkapitányság által megküldött egyéb dokumentumok a panaszügy elbírálása szempontjából további releváns információt nem tartalmaznak, így azok ismertetésétől eltekintek.

A vizsgálat megállapításai

A panasz szerint a rendőrök annak ellenére mulasztották el teljesíteni a segítségnyújtási kötelezettségüket, hogy a panaszos már az intézkedés kezdetén jelezte, hogy rosszul érzi magát. A Rendőrkapitányság, valamint a Központi Nyomozó Főügyészség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok és felvételek tanúsága szerint a panaszos valóban jelezte rosszullétét az intézkedés kezdetén, és eleve zavartan viselkedett az intézkedés során (diszorientált volt, nehezen fogta fel a látottakat és hallottakat). A panaszos viselkedéséből a rendőrök arra következtettek, hogy ittas vagy bódult, továbbá igyekszik elhárítani a felelősségre vonását. E feltevésüket erősítette, hogy a panaszos – kérdésre – betegségről nem számolt be. Ezzel együtt felajánlották számára, hogy leülhet, végül pedig a szolgálati járműben helyezték el megfelelő fűtés mellett. A Rendőrkapitányság, valamint az ügyészség álláspontja szerint a panaszos állapota és rosszullétre való hivatkozása önmagában nem volt olyan körülmény, amely alapján a rendőröknek a panaszos életét, testi épségét érintő közvetlen veszélyhelyzetre, vagy annak kialakulásának lehetőségére kellett volna következtetniük; a rendőrök a tőlük elvárható módon reagáltak a helyzetre; a tényleges veszélyhelyzet váratlan kialakulását követően a helyszínre azonnal mentőt kértek és a sértett újraélesztését is megkezdték.

Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata rögzíti, hogy a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A panaszos, mint intézkedés alá vont személy jogi helyzetének értékelése érdekében fontos rögzíteni a következőket.

Egyrészt a panaszost megbilincseltek, és az intézkedés alatt bilincsben tartották. Másrészt a panaszos – lévén az előállításáról már az intézkedés legelején döntöttek – az Rtv. 97. §-ának (1) bekezdés h) pontja értelmében fogvatartottnak minősült.

Az Rtv. 17. §-ának (2) bekezdése alapján rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére – amint ez lehetséges – segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.

Az Rtv. 18. §-a (2) bekezdés második mondatának megfelelően a sérült, beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni.

Ahogy az az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatából is kitűnik, az élettől való megfosztás tilalma nem csupán az élet kioltására eleve alkalmas eszközök (tipikusan lőfegyver) használatára terjed ki; a rendőröknek tartózkodniuk kell az intézkedések (tipikusan, de nem kizárólagosan a kényszerítő eszközök alkalmazása tekintetében) élet kioltására alkalmas módon való végrehajtásától is, miközben kifejezetten kötelesek az emberi élet védelmére. E körben a Bíróság mindig két körülményt vizsgál: (1) a rendőrök valamely cselekménye vagy mulasztása okozati összefüggésben áll-e az intézkedés alá vont halálával; valamint (2) a rendőrök megsértették-e az élet védelmére vonatkozó pozitív kötelezettségüket (pl. sürgős orvosi ellátás biztosítása, újraélesztés elmaradása). (ld. pl. Scavuzzo-Hager and Others v. Switzerland, 41773/98; Saoud v. France, 9375/02; Boukrourou and Others v. France, 30059/15).

Jelen vizsgálatnak nem volt tárgya a bilincselés jogalapja, így azt külön nem vizsgáltam; megjegyzem ugyanakkor, hogy a rendelkezésre álló információk alapján a bilincselés tényével, illetve annak – önmagában, a panaszos állapotától függetlenül értékelt – módjával összefüggésben visszásságot nem észleltem.

Jelen ügyben visszásságként lenne értékelendő, ha

- a panaszos állapota és rosszulletének jelzése egyértelműen olyan körülményre utalt, amelyet a rendőröknek – tőlük észszerűen elvárhatóan – a panaszos életét és egészségét érintő közvetlen veszélyhelyzetként kellett volna értékelniük, és ennek ellenére nem intézkedtek a panaszos orvosi ellátásáról már az elesést megelőzően;
- a panaszos életét vagy egészségét közvetlenül veszélyeztető helyzet ugyan nem merült fel, azonban a panaszos az intézkedés végrehajtása, illetve a bilincs alkalmazása következtében, azzal okozati összefüggésben esett el és szerzett testi sérüléseket (függetlenül attól, hogy az esés és a szerzett sérülések okozati összefüggésben álltak-e a panaszos halálával vagy sem);
- a panaszos életét vagy egészségét közvetlenül veszélyeztető helyzet nem merült fel, és a panaszos esése és keletkezett sérülései nincsenek okozati összefüggésben az intézkedés végrehajtásával, illetve a bilincs alkalmazásával, ám a rendőrök indokolatlanul késlekedtek az elsősegély nyújtásával és a sürgősségi ellátás biztosításával (függetlenül attól, hogy mindez okozati összefüggésben állt-e a panaszos halálával vagy sem).

Amennyiben a rendelkezésre álló információk alapján a fenti esetek egyike sem áll meg, visszásságról nem beszélhetünk.

A fentiekkel összefüggésben fontos megjegyezni, hogy nem értékeltem az intézkedő rendőrök cselekménye vagy mulasztása Btk. szerinti tényállásszerűségét, és nem foglaltam állást a büntetőjogi felelősségük tárgyában.

A rendelkezésre álló dokumentumok és felvételek tanulsága szerint a panaszos valóban zavart volt és jelezte rosszulletét, ugyanakkor viselkedése nem utalt olyan körülményre, amelyet az intézkedő rendőröknek az életét vagy egészségét közvetlenül veszélyeztető helyzetként kellett volna értékelniük. Sem az intézkedés végrehajtásával, sem a bilincs alkalmazásával összefüggésben nem merült fel továbbá olyan információ, amely arra utalna, hogy a rendőrök nem megfelelően jártak volna el, illetve a panaszos számára életét vagy egészségét veszélyeztető helyzetet idéztek volna elő. A panaszos esése és a szerzett sérülései – a rendelkezésre álló információk szerint – függetlenek voltak a rendőri intézkedéstől és a bilincs alkalmazásától. Mindemellett a rendőrök az esést követően azonnal, késlekedés nélkül mentőt kértek a helyszínre, és megkezdték a panaszos sürgősségi ellátását (és ennek keretében az újraélesztését), eleget téve ezzel az életvédelmi kötelezettségüknek.

Megítélésem szerint a panaszossal szembeni intézkedés végrehajtása, illetve a bilincs alkalmazása nem okozott olyan helyzetet, amely a panaszos életét vagy egészségét közvetlenül veszélyeztette vagy halálát okozta volna; a rendőröket életvédelmi kötelezettség elmulasztása sem terheli. Ennek megfelelően úgy foglaltam állást, hogy a vizsgált ügyben visszásság nem történt.

Budapest, 2023. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Kozma Ákos